

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

Ex relinquentes omnia p[ro] christo iudicabu[n]t ca. cij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia

hinc patet q̄ discipuli subdidérunt. Quis em̄ poterit saluus fieri? Plures em̄ sunt paupes dñitibꝫ et ita plures p̄nt saluari si de posses soribꝫ opum dixisset. Quid ait Iesus. Apud homines h̄ est impossibile, apud deum aut oia possibilia sunt. Nō q̄ tales d̄ possit saluare, re: h̄ q̄ p̄t eos iustificare et tūc saluare.

Q̄ reliquētes pro christo omnia iudicabunt. Capl. CII.

Inc petrus ait

Ecce nos reliquim̄ oia et secuti sum⁹ te, qd ergo erit nob. supple reliquendū. Illa em̄ oia reliquerat petri, de q̄bus dictū ē, et oia vanitas. Illa aut̄ oia sibi retinuerat, de q̄bus dictū est. Deus ē oia in omnibꝫ. Et iudicat Iesus. Cū sederit filius homo minus in sede maiestatis sue in regeneratioē sedebitis et vos sup sedes. xij. iudicātes. xij. tribu israel. Sit in baptismo p̄ma regeneratio in anima, sicut in iudicio scđa in corpe. Ibi contemptores mundi cū dño iudicabūt: nō solū cooperatiōe sed etiā auctoritate. Duodenarius aut̄ ponit, p̄ plenitudine pratis. xij. tribus israel, p̄ oībo iudicādis. Duodenari⁹ em̄ ex septenario q̄ est numer⁹ vniuersitatis surgit, et p̄ tribo septenarij in se ductis. Quidaz tñ hoc solis discipulis dictū dicūt, et impletum lá esse in subiectōe mundi: qz quasi pote statē habētes sup oēm ecclesiā sedent. Post ad oēs generaliter sermo directus est. Qis q̄ reliquerit domū aut parētes et centuplū ac cipiet nūc in hoc tpe: et in futuro vita eterna. Quia p̄ter spūnalia q̄ quasi centuplū sūt ḥp̄ata carnibꝫ. sancti virtuēs alios sanctos plus etiā p̄inquis suis diligūt.

De diuīte et lazaro Capl. CIII.

Harisei vero au-

p̄ dientes eū disputantē de cōceptu m̄di deridebat eū, quia lex obseruatoribꝫ suis bona terre p̄mittebat. Ipe aut̄ cōtra eoz auariciā exemplū eis p̄posuit d̄ dīuite purpurato et epulone qui in inferno cruciabāt, qz recegat in vita sua bona, si sola illa q̄ putauerat bona. Hec fuit hoc parabola h̄ in re ipsa, qd p̄pendit, qz nomē mēdici ibi positur lazarus, sc̄ q̄ posuit ē in sinu abrae. Erat em̄ in superiore margine inferni loc⁹ aliquā tam habēs lucē: sine omni pena materiali in quo erant anime p̄destinatoꝫ vlḡ ad christi

descensum ad inferos, q̄ locus p̄ter sustinuit, quillitatē sinus abrae dictus est, vt sinu mātris dicim⁹. Et dicebat abrae, q̄ si uī p̄ma credendi via Ipe em̄ primus publice p̄dicauit, vñū tm̄ deu esse. Hunc locū vocauit lobus nebras, p̄ tēdio expectandi dīces. Et intēbris strani lectulū meū. Nota q̄ diues dicit se cruciari in lingua, i.e. p̄ p̄tō lingue, q̄ p̄pulōes loquaces ēē soleūt. Nec mir, si aia trālatīe dīcas mēbra h̄re: cū dīmīstas eōdērō po p̄ mēbra dīstinguat. Fuerūt m̄ q̄ dīcēt et angelos et aīas corpora h̄re aera. Alioqñ anīc ignē vrentē nō sentīt, qd sup genēsim īnuētis. Alij dīcūt q̄ ad sentīendā vītōnē ignis nō est necesse habere corpora. Est em̄ quedā species ignis cui si imponas manū ardozē senties sine aliq̄ lesionē manus. Qāt abraā chaos inter eos firmatū dīcīt: vītōus ut veteres codices habent: forte in reita erat, vel p̄petuā bonor, et malor, dissimilitū dīnē post hāc vitā notat. Cūq̄ diues rogarer de mittendo lazaro ad frēs suos audiūt: habēt moysen et p̄phas. Vñū et conīcīt q̄ iud̄ens fuerit: p̄ q̄ etiā forte abraā vocauit eū filiū: et ille ipm̄ patrē.

De villico iniqtatis, Ca. CIII.

D̄ discipulos m̄

a tem p̄posuit iesus parabolā de villico iniqtatis. Et ē villic⁹ p̄pule vīle custos, sed hīc accipit p̄ iconomō. Hic tñ mēs amouerit et egere: clāculo fecit mīstica dīā cum debitoribꝫ dñi sui: vt cū ejerceret mores bñficioꝫ recipiēt eūz in domus suis. Et laudāt dñs villic⁹ iniqtatis, non q̄ inique: sed qz p̄udētē egisset. Est em̄ pudētia: quedā sibi imposterū p̄pudētia: et eībꝫ qz si minori intulit dñs dīcēt. Si sibi in futurū p̄uidens etiā cū dolo laudat, ergo facte vobis amicos de māmona iniqtatis, vt cū defecerit, recipiat vos ī etēna tabernacula, qd. Quāto laudādī magis eritis si p̄uidētis vobis sine dolo. Māmona līngua syrīa vītōie, et māmon satanas: qui opibꝫ seducit. Que dīcunt iniqtatis: quia de iniqtitate colligi solent. Unde vulgata sententia dīcīt. Omnis diues aut ini quis aut heres ini quis. Hoc quidam male intelligentes rapunt et bene dispensant. Sed qui offert sacrificium de substantia pauperis idem facit, ac si vicem met filiū ī p̄spectu p̄uis. Uel p̄t sic expōnt.